

JANOVO ZJEVENÍ

Prolog

Zjevení Ježíše Krista, které mu dal Bůh, aby ukázal svým služebníkům, co se musí brzy stát. Ukázal je skrze svého anděla, jehož poslal ke svému služebníkovi Janovi, ² který dosvědčuje všechno, co viděl – je to Boží slovo a svědectví Ježíše Krista. ³ Blaze tomu, kdo čte, i těm, kteří slyší slova tohoto proroctví a drží se toho, co je v něm napsáno. Ten čas je blízko.

⁴ Jan sedmi církvím v Asii:

Milost vám a pokoj od Toho, který je a který byl a který přichází, a od sedmi duchů před jeho trůnem, ⁵ a od Ježíše Krista, jenž je věrný svědek, ten Prvorozený z mrtvých a vládce králů země. Tomu, který si nás zamiloval, který nás omyl od našich hříchů svou vlastní krví ⁶ a který nás učinil králi a kněžími svému Bohu a Otci – jemu buď sláva a moc na věky věků! Amen.

⁷ Hle, přichází s oblaky
a spatří ho každé oko,
i ti, kdo jej probodli.

Všechna pokolení země se pro něj rozpláčí.
Ano, amen.

⁸ „Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec,“ praví Pán, který je a který byl a který přichází, ten Všemohoucí.

Tvář jako slunce

⁹ Já Jan, váš bratr a společník v souzení, v království a ve vytrvalosti Ježíše Krista, jsem byl pro Boží slovo a pro svědectví Ježíše Krista na ostrově zvaném Patmos. ¹⁰ V den

Páně jsem byl ve vytržení Ducha a uslyšel jsem za sebou mocný hlas, jako zvuk polnice, ¹¹ jak říká: „Já jsem Alfa i Omega, Ten první i poslední. Co vidíš, napiš do knihy a pošli sedmi církvím v Asii: do Efesu, do Smyrny, do Pergamonu, do Thyatir, do Sard, do Filadelfie a do Laodikeje.“

¹² Obrátil jsem se tedy, abych viděl ten hlas, který se mnou mluvil. Když jsem se obrátil, spatřil jsem sedm zlatých svíců ¹³ a uprostřed těch sedmi svíců jakoby Syna člověka, oděného dlouhým rouchem a přepásaného na prsou zlatým pásem. ¹⁴ Jeho hlava a vlasy byly bílé jako bílá vlna, bílé jako sníh. Jeho oči byly jako plamen ohně, ¹⁵ jeho nohy jako bronz rozžhavený v peci a jeho hlas byl jako zvuk mohutných vod. ¹⁶ V pravé ruce měl sedm hvězd a z jeho úst vycházel ostrý dvojsečný meč. Jeho tvář zářila jako slunce v poledne.

¹⁷ Když jsem ho spatřil, padl jsem mu k nohám jako mrtvý. Tu na mě položil svou pravici a řekl: „Neboj se. Já jsem Ten první i poslední, ¹⁸ ten Živý. Byl jsem mrtvý, a hle, jsem živý na věky věků. Amen. Já mám klíče smrti i záhrobí. ¹⁹ Zapiš tedy, co jsi viděl, co se děje a co se bude dít potom. ²⁰ Toto je tajemství sedmi hvězd, které jsi viděl v mé pravici, a těch sedmi zlatých svíců: těch sedm hvězd jsou andělé sedmi církví a sedm svíců, které jsi viděl, je těch sedm církví.“

Církví v Efesu

2 „Andělu církve v Efesu napiš: Toto praví Ten, který drží ve své pravici těch sedm hvězd a který se prochází uprostřed těch sedmi zlatých svíců:

² Znáš tvé skutky, tvou práci i tvou vytrvalost. Víím, že nemůžeš snést zlé lidi; vyzkoušel jsi ty, kdo si říkají apoštoly, ale nejsou, a shledal jsi,

že jsou lháři. ³Vytrvale jsi snášel těžkosti pro mé jméno a nepodleh jsi únavě. ⁴Mám však proti tobě, že jsi ztratil svou počáteční lásku. ⁵Proto si vzpomeň, odkud jsi odpadl, čiň pokání a dřívější skutky. Nebudeš-li činit pokání, brzy k tobě přijdu a pohnu tvým svícem z jeho místa. ⁶Máš ale k dobru, že nenávidíš skutky nikolaitů, které i já nenávidím.

⁷Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Kdo vítězí, tomu dám jíst ze stromu života uprostřed Božího ráje.“

Církví ve Smyrně

⁸„Andělu církve ve Smyrně napiš: Toto praví Ten první i poslední, který byl mrtvý a ožil:

⁹Znám tvé skutky, tvé soužení a chudobu (ale jsi bohatý), i rouhání těch, kteří si říkají Židé, a nejsou, ale jsou shromáždění satanovo. ¹⁰Nic se neboj toho, co máš vytrpět. Hle, ďábel uvrhne některé z vás do vězení, abyste byli vyzkoušeni, a budete mít soužení po deset dní. Buď věrný až do smrti a dám ti korunu života.

¹¹Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Kdo vítězí, tomu druhá smrt neublíží.“

Církví v Pergamonu

¹²„Andělu církve v Pergamonu napiš: Toto praví Ten, který má ostrý dvojsečný meč:

¹³Znám tvé skutky i to, že bydlíš, kde je satanův trůn, že se držíš mého jména a nezpřel jsi mou víru ani v těch dnech, kdy byl Antipas, můj věrný svědek, zabit u vás, kde bydlí satan. ¹⁴Mám proti tobě jen to, že u sebe máš přívržence učení

Balaáмова, který učil Baláka svádět syny Izraele k modlářským hodům a ke smilstvu. ¹⁵Tak i ty máš přívržence učení nikolaitů, což nenávidím. ¹⁶Čiň pokání. Jinak k tobě brzy přijdu a budu s nimi bojovat mečem svých úst.

¹⁷Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím: Kdo vítězí, tomu dám jíst skrytou manou a dám mu bílý kamének a na tom kaménku napsané nové jméno, jež nezná nikdo než ten, kdo je přijímá.“

Církví v Thyatirech

¹⁸„Andělu církve v Thyatirech napiš: Toto praví Syn Boží, který má oči jako plamen ohně a jehož nohy jsou jako bronz:

¹⁹Znám tvé skutky – tvou lásku, službu, věrnost a vytrvalost, i to, že tvých posledních skutků je více nežli dřívějších. ²⁰Mám proti tobě jen to, že necháváš ženu Jezábel, která si říká prorokyně, aby učila a sváděla mé služebníky ke smilstvu a k modlářským hodům. ²¹Dal jsem jí čas, aby čínila pokání ze svého smilstva, ale nečinila. ²²Hle, uvrhnu ji na lůžko a ty, kteří s ní cizoloží, vydám velikému soužení, nebudou-li činit pokání ze svých skutků. ²³Až zahubím její děti, všechny církve poznají, že já jsem Ten, který zkoumá mysl i srdce, a že každému z vás odplatím podle vašich skutků. ²⁴Ale vám ostatním Thyatirským, vám, kteří nemáte toto učení a nepoznali jste to, čemu se říká hlubiny satanovy, pravím: Nevložím na vás jiné břemeno. ²⁵Držte se ale toho, co máte, dokud nepřijdu.

²⁶Kdo vítězí a zachovává mé skutky až do konce, tomu dám vládu nad národy. ²⁷Bude je pást

železnou holí a rozbíjet je jako hliněné nádoby²⁸ – jak jsem to i já přijal od svého Otce – a dám mu jitrní hvězdu. ²⁹Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.“

Církví v Sardách

3 „Andělu církve v Sardách napiš: Toto praví Ten, který má sedm duchů Božích a těch sedm hvězd:

Znám tvé skutky – podle jména jsi živý, ale jsi mrtvý. ²Probud' se a posilni umírající zbytek, neboť jsem shledal, že tvé skutky před Bohem nejsou naplněné. ³Vzpomeň si, co jsi slyšel a přijal; drž se toho a číň pokání. Pokud se neprobudíš, přijdu na tebe jako zloděj! Ani se nedozvíš, ve kterou hodinu na tebe přijdu. ⁴Máš ale v Sardách několik osob, které neposkvrnily svá roucha. Ti se budou se mnou procházet v bílém rouchu, neboť si to zaslouží.

⁵Kdo vítězí, bude se oblékat bílým rouchem a jeho jméno nikdy nevymažu z knihy života, ale vyznám jeho jméno před tváří svého Otce i před jeho anděly. ⁶Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.“

Církví ve Filadelfii

⁷ „Andělu církve ve Filadelfii napiš: Toto říká ten Svätý a Pravý, který má klíč Davidův, který otvírá, a nikdo nezavře, a zavírá, a nikdo neotevře:

⁸Znám tvé skutky. Hle, postavil jsem před tebe otevřené dveře a nikdo je nemůže zavřít. Neboť máš sice malou moc, ale zachoval jsi mé slovo a nezapřel jsi mé jméno. ⁹Hle, dávám ti ze shromáždění satanova ty, kteří si říkají Židé,

a nejsou, ale lžou. Hle, způsobím, že přijdou a pokloní se u tvých nohou a poznají, že jsem si tě zamiloval. ¹⁰Protože jsi zachoval slovo mé vytrvalosti, i já tě zachovám od hodiny zkoušky, která má přijít na celý svět, aby byli vyzkoušeni obyvatelé země. ¹¹Hle, přijdu brzy. Drž se toho, co máš, aby ti nikdo nevezal vítěznou korunu.

¹²Kdo vítězí, toho učiním sloupem v chrámu svého Boha a nevyjde již nikdy ven. Napišu na něj jméno svého Boha a jméno města svého Boha, Nového Jeruzaléma sestupujícího z nebe od mého Boha, i své nové jméno. ¹³Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.“

Církví v Laodikeji

¹⁴ „Andělu církve v Laodikeji napiš: Toto praví Amen, ten věrný a pravý svědek, prvopočátek Božího stvoření:

¹⁵Znám tvé skutky – nejsi studený ani horký. Kéž bys byl studený anebo horký! ¹⁶Ale že jsi vlažný a ani studený ani horký, vyplivnu tě ze svých úst. ¹⁷Říkáš totiž: Jsem bohatý, zbohatl jsem a nic nepotřebuji; a nevíš, že jsi ubohý a politováníhodný, chudý, slepý a nahý. ¹⁸Radím ti, aby sis ode mne koupil zlato přetavené v ohni, abys byl bohatý, a bílé rouchu, abys byl oblečen a neukazovala se hanba tvé nahoty; a své oči pomaz masťou, abys viděl. ¹⁹Já všechny, které miluji, kárám a vychovávám. Rozhorli se tedy a číň pokání. ²⁰Hle, stojím u dveří a tluču. Kdokoli uslyší můj hlas a otevře mi dveře, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.

²¹Kdo vítězí, tomu dám usednout se mnou na mém trůnu, jako jsem i já zvítězil a usedl se

svým Otcem na jeho trůnu. ²²Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.“

Nebeský trůn

4 Potom jsem se podíval, a hle, v nebi se otevřely dveře. ⁴Vtom ke mně jako polnice zazněl ten hlas, který jsem slyšel předtím: „Vystup sem a ukážu ti, co se musí stát potom.“ ²A hned jsem byl ve vytržení Ducha:

Hle, v nebi stál trůn a na tom trůnu někdo seděl. ³Ten, který seděl na trůnu, byl na pohled podobný kameni jaspisu a karneolu, a kolem trůnu byla duha, na pohled podobná smaragdu. ⁴Okolo trůnu bylo čtyřiaadvacet jiných trůnů a na těch trůnech jsem viděl sedět čtyřiaadvacet starců, oblečených do bílých rouch a na hlavách měli zlaté koruny. ⁵Z trůnu vycházelo blýskání a hlasy hromobití. Před trůnem hořelo sedm ohnivých pochodní – těch sedm duchů Božích.

⁶Před trůnem bylo také skleněné moře jakoby z křišťálu a uprostřed trůnu i kolem trůnu čtyři bytosti plné očí zepředu i zezadu. ⁷První bytost byla podobná lvu, druhá teleti, třetí měla tvář jako člověk a čtvrtá se podobala letícímu orlu. ⁸Každá z těch čtyř bytostí měla po šesti křídlech dokola a v sobě plno očí. Bez přestání, dnem i nocí, říkaly:

„Svatý, svatý, svatý, Pán Bůh Všemohoucí,
Ten, který byl a který je a který přichází.“

⁹A kdykoli ty bytosti vzdají slávu, čest a díky Sedícímu na trůnu, Živému na věky věků, ¹⁰padne těch čtyřiaadvacet starců před obličejem Sedícího na trůnu, klanějí se Živému na věky věků a hází své koruny před trůn se slovy:

¹¹„Hoden jsi, Pane,
přijmout slávu a čest i moc,

neboť jsi stvořil všechny věci,
z tvé vůle byly stvořeny a trvají.“

Zapečetěná kniha

5 Na pravici Sedícího na trůnu jsem viděl knihu popsanou zevnitř i zvenčí, zapečetěnou sedmi pečeti. ²Potom jsem viděl silného anděla, jak volá mocným hlasem: „Kdo je hoden otevřít tu knihu a rozlomit její pečeti?“ ³A nikdo na nebi, na zemi ani pod zemí nemohl tu knihu otevřít ani do ní nahlédnout.

⁴Velmi jsem plakal, že se nenašel nikdo, kdo by byl hoden otevřít a číst tu knihu nebo do ní nahlédnout. ⁵Jeden z těch starců mi však řekl: „Neplač. Hle, zvíťazil Lev z pokolení Juda, kořen Davidův, aby tu knihu otevřel a rozlomil jejích sedm pečeti.“ ⁶A hle, spatřil jsem, jak uprostřed trůnu a těch čtyř bytostí a uprostřed těch starců stojí Beránek jako zabitý a má sedm rohů a sedm očí, což je sedm duchů Božích poslaných na celou zem. ⁷Přišel a vzal tu knihu z pravice Sedícího na trůnu, ⁸a jakmile vzal tu knihu, padly ty čtyři bytosti a těch čtyřiaadvacet starců před Beránkem. Každý měl loutnu a zlaté misky plné kadidel, což jsou modlitby svatých ⁹a zpívali novou píseň:

„Jsi hoden vzít tu knihu a otevřít její pečeti,
neboť jsi byl zabit a vykoupils Bohu svou krví
lidi z každého pokolení a jazyka, lidu i národa.
¹⁰Učinil jsi nás králi a kněžími našemu Bohu
a budeme kralovat nad zemí.“

¹¹Okolo trůnu, těch bytostí a starců jsem viděl a slyšel hlas mnoha andělů. Byly jich miliony a miliardy ¹²a volali mocným hlasem:

„Hoden je ten zabitý Beránek
přijmout moc a bohatství,
moudrost a sílu, slávu, chválu a čest!“

¹³Také všechno stvoření, které je na nebi, na zemi, pod zemí i v moři, všechno, co je v nich, jsem slyšel volat:

„Sedícím u trůnu a Beránkovi
chvála a čest, sláva i vláda na věky věků!“

¹⁴A čtyři bytosti řekly: „Amen!“ A čtyřiaadvacet starců padlo a klanělo se Živému na věky věků.

Prvních šest pečeti

6 Dále jsem viděl, jak Beránek otevřel první pečeť, a slyšel jsem jednu z těch čtyř bytostí, jak řekla hromovým hlasem: „Pojď a dívej se.“ ²A hle, spatřil jsem bílého koně a ten, který na něm seděl, měl luk. Byla mu dána koruna a on vyjel ve vítězství, a aby zvítězil.

³Když otevřel druhou pečeť, slyšel jsem druhou bytost říci: „Pojď a dívej se.“ ⁴A vyšel jiný kůň, ohnivě rudý. Tému, kdo na něm seděl, bylo dáno odejmout mír ze země, aby se navzájem vraždili; a byl mu dán veliký meč.

⁵Když otevřel třetí pečeť, slyšel jsem třetí bytost říci: „Pojď a dívej se.“ A hle, spatřil jsem černého koně a ten, který na něm seděl, měl v ruce váhy. ⁶Zprostřed těch čtyř bytostí jsem uslyšel hlas, jak říká: „Za denní mzdu jen mírka pšenice, tři mírky ječmene za denní mzdu, olej a víno však nech!“

⁷Když otevřel čtvrtou pečeť, slyšel jsem hlas čtvrté bytosti: „Pojď a dívej se.“ ⁸A hle, spatřil jsem koně mrtvolně bledého a jméno toho, který na něm seděl, bylo Smrt a za ním šlo Záhrobí. Byla jim dána moc nad čtvrtinou země, aby zabíjeli mečem, hladem, morem a divokými selmami.

⁹Když otevřel pátou pečeť, viděl jsem pod oltářem duše zavražděných pro Boží slovo a pro svědectví, jehož se drželi. ¹⁰Hlasitě volali: „Jak dlouho ještě, Pane, ty svatý a pravý, nebudeš soudit a trestat obyvatele země za naši

krev?“ ¹¹Tu bylo každému z nich dáno bílé roucho a bylo jim řečeno, ať odpočívají ještě krátký čas, dokud se ne naplní také počet jejich spoluslužebníků, jejich bratrů, kteří mají být zabiti tak jako oni.

¹²Když otevřel šestou pečeť, hle, spatřil jsem, jak nastalo veliké zemětřesení. Slunce zčernalo jako zíněný pytel, měsíc byl celý jako krev ¹³a nebeské hvězdy padaly na zem, jako když fíkovník zmítaný velkým větrem shazuje své pozdní říčky. ¹⁴Nebe zmizelo, jako když se zavírá kniha, a všechny hory i ostrovy se pohnuly ze svého místa. ¹⁵Králové země a velmoži, boháči, vojevůdci i mocní, každý otrok i každý svobodný se ukryli do jeskyní a do horských skal. ¹⁶Tehdy říkali horám a skalám: „Padněte na nás a skryjte nás před Tím, jenž sedí na trůnu, a před hněvem Beránka!“ ¹⁷Přišel ten veliký den jeho hněvu, a kdo obstojí?“

Sto čtyřiačtyřicet tisíc

7 Potom jsem uviděl čtyři anděly, kteří stáli ve čtyřech koutech země a drželi čtyři zemské větry, aby vítr neváł na zem ani na moře ani na žádný strom. ²Spatřil jsem také jiného anděla, který vystupoval od východu slunce a měl pečetidlo živého Boha. Ten zavolal mocným hlasem na ty čtyři anděly, jimž bylo dáno, aby škodili zemi a moři: ³„Neškodte zemi ani moři ani stromům, dokud neoznačíme služebníky našeho Boha na jejich čelech!“ ⁴A slyšel jsem počet označených: sto čtyřiačtyřicet tisíc jich bylo označeno ze všech pokolení synů Izraele:

⁵ z pokolení Juda	12 000 označených,
z pokolení Ruben	12 000 označených,
z pokolení Gád	12 000 označených,
⁶ z pokolení Ašer	12 000 označených,
z pokolení Neftalí	12 000 označených,
z pokolení Manas	12 000 označených,

⁷ z pokolení Šimeon	12 000 označených,
z pokolení Lévi	12 000 označených,
z pokolení Isachar	12 000 označených,
⁸ z pokolení Zabulon	12 000 označených,
z pokolení Josef	12 000 označených,
z pokolení Benjamín	12 000 označených.

Nesčíslný zástup

⁹A hle, potom jsem spatřil veliký zástup, který by nikdo nemohl sečíst, ze všech národů a pokolení a lidí i jazyků, jak stojí před trůnem a před Beránkem, oblečení do bílých rouch. V rukou měli palmové ratolesti ¹⁰a hlasitě volali:

„Vítězství náleží našemu Bohu,
jenž sedí na trůnu, a Beránkovi!“

¹¹Všichni andělé, kteří stáli okolo trůnu, starců i těch čtyř bytostí, padli před trůnem na tváře a klaněli se Bohu ¹²se slovy:

„Amen! Chvála a sláva,
moudrost a díkyvzdání,
čest a moc i síla našemu Bohu
na věky věků. Amen!“

¹³Jeden z těch starců pak promluvil a zeptal se mě: „Kdo jsou ti oblečení do bílých rouch a odkud přišli?“ ¹⁴Odpověděl jsem: „Pane, ty víš.“ Tehdy mi řekl: „To jsou ti, kteří přišli z velikého soužení. Vyprali svá roucha a vybělili je v krvi Beránka. ¹⁵Proto jsou před Božím trůnem a dnem i nocí mu slouží v jeho chrámu. Ten, který sedí na trůnu, bude přebývat mezi nimi; ¹⁶nebudou již nikdy hladovět ani žízňit, nebude je pálit slunce ani horko, ¹⁷neboť je bude pást Beránek, který je uprostřed trůnu. Povede je k pramenům živých vod a Bůh jim setře každou slzu z očí.“

Sedmá pečeť

OKdyž pak otevřel sedmou pečeť, nastalo v nebi ticho asi na půl hodiny. ²Pak jsem uviděl, jak těch sedm andělů, kteří stojí před Boží tváří, dostalo sedm polnic.

³Tehdy přišel jiný anděl se zlatou kadidelnicí a postavil se k oltáři. Bylo mu dáno množství kadidla, aby je s modlitbami všech svatých položil na zlatý oltář, který je před trůnem, ⁴a dým kadidla s modlitbami svatých vystoupil z andělovy ruky před Boží tvář. ⁵Anděl pak vzal tu kadidelnicí, naplnil ji ohněm z oltáře a shodil ji na zem. Tehdy nastaly hlasy, hromobití, blyškání a zemětřesení.

První čtyři polnice

⁶Těch sedm andělů se sedmi polnicemi se pak připravilo k troubení. ⁷Když zatroubil první anděl, nastalo krupobití a oheň smíšený s krví a bylo to svrženo na zem. Shořela třetina stromů a všechna zelená tráva byla spálena.

⁸Když zatroubil druhý anděl, jako by byla do moře vržena veliká ohnivě planoucí hora. Třetina moře se obrátila v krev ⁹a v tom moři zemřela třetina živých stvoření a třetina lodí byla zničena.

¹⁰Když zatroubil třetí anděl, spadla z nebe veliká hvězda hořící jako pochodeň a padla na třetinu řek a na prameny vod. ¹¹Jméno té hvězdy je Pelyněk. Třetina vod se tehdy obrátila v pelyněk a mnoho lidí kvůli těm vodám zemřelo, neboť zhořkly.

¹²Když zatroubil čtvrtý anděl, byla zasažena třetina slunce, třetina měsíce a třetina hvězd, aby se jich třetina zatměla. Třetina dne neměla světlo, stejně jako noc. ¹³Spatřil jsem jednoho anděla, jak letí středem nebe, a slyšel jsem ho volat mocným hlasem: „Běda, běda, běda obyvatelům země! Zbývá ještě zvuk polnic tří andělů, kteří zatroubí!“

Pátá polnice

9 Když zatroubil pátý anděl, uviděl jsem hvězdu, jež spadla z nebe na zem a byl jí dán klíč od bezedné propasti. ²Když tu bezednou propast otevřela, vystoupil z propasti dým jako dým z veliké pece a dýmem té propasti se zatmělo slunce i ovzduší. ³Z toho dýmu pak vyšly na zem kobylky, jimž byla dána moc, taková moc, jakou mají pozemští štíři. ⁴Bylo jim řečeno, aby neškodily travě na zemi ani žádné zeleni ani žádnému stromu, jenom lidem, kteří nemají na čele Boží znamení. ⁵Nemohly je zabít, ale trýznily je po pět měsíců a jejich trýznění bylo jako trýznění od štíra, když bodne člověka. ⁶(V těch dnech budou lidé hledat smrt, ale nenaleznou ji; budou toužit zemřít, ale smrt od nich uteče.) ⁷Vzhledem byly ty kobylky podobné koním připraveným k boji. Na hlavách měly jakoby koruny podobné zlatu a jejich tváře byly jako tváře lidí. ⁸Měly vlasy jako vlasy žen a jejich zuby byly jako lví. ⁹Také měly pancíře jako pancíře ze železa a zvuk jejich křídel byl jako zvuk vozů, když množství koní běží do boje. ¹⁰Měly ocasy s ostny jako mají štíři a v jejich moci bylo trápit lidi po pět měsíců. ¹¹Měly nad sebou krále, anděla propasti, který se hebrejsky jmenuje Abaddon a v řečtině má jméno Apollyon, Zhoubce. ¹²První „běda“ pominulo, hle, dvojí „běda“ se blíží!

Šestá polnice

¹³Když zatroubil šestý anděl, uslyšel jsem jakýsi hlas ze čtyř rohů zlatého oltáře, který je před Boží tváří, ¹⁴jak řekl šestému andělu s polnicí: „Rozvaž ty čtyři anděly, kteří jsou svázáni u veliké řeky Eufrat!“ ¹⁵Tehdy byli rozvázáni ti čtyři andělé, připraveni pro tu hodinu, den, měsíc a rok, aby pobili třetinu lidí. ¹⁶Jejich vojsko čítalo dvě stě milionů jezdců – zaslechl jsem totiž jejich počet. ¹⁷Ve vidění jsem spatřil koně a na nich jezdce s pancíři

v barvě ohně, hyacintu a síry. Hlavy těch koní byly jako hlavy lvů a z tlam jim vycházel oheň, dým a síra. ¹⁸Těmito třemi ranami, ohněm, dýmem a sírou, jež jim vycházely z tlam, byla pobita třetina lidí. ¹⁹Moc těch koní je v jejich tlamách a ocasech. Jejich ocasy jsou jako hadi s hlavami, a těmi šíří zkázu. ²⁰Ostatní lidé, kteří nezemřeli těmito ranami, však nečinili pokání ze skutků svých rukou; nepřestali se klanět démonům a modlám ze zlata, stříbra, mědi, kamene a dřeva, modlám, jež nevidí, neslyší ani nechodí. ²¹Nečinili také pokání ze svých vražd ani ze svého čarování, ze svého smilstva ani ze svých krádeží.

Anděl s otevřenou knížkou

10 Uviděl jsem také jiného silného anděla, jak sestupuje z nebe, zahalen oblakem. Na hlavě měl duhu, jeho tvář byla jako slunce a jeho nohy jako ohnivé sloupy. ²V ruce měl otevřenou knížku a postavil se pravou nohou na moře a levou na zem. ³Vykřikl mocným hlasem, jako když řve lev, a poté, co vykřikl, promluvil svými hlasy sedm hromů.

⁴Když zazněly hlasy těch sedmi hromů, chtěl jsem psát. Uslyšel jsem ale hlas z nebe: „Zapečet, co řeklo těch sedm hromů, a nepiš to.“ ⁵Tehdy ten anděl, kterého jsem viděl stát na moři a na zemi, pozvedl ruku k nebi ⁶a přisahal při Živém na věky věků, který stvořil nebe i to, co je v něm, zemi i to, co je na ní, a moře i to, co je v něm, že už nebude více času, ⁷ale že ve dnech hlasu sedmého anděla, až bude troubit, bude dokonáno Boží tajemství, jak to oznámil svým služebníkům prorokům.

⁸Ten hlas, který jsem předtím slyšel z nebe, pak ke mně znovu promluvil: „Jdi, vezmi z ruky anděla stojícího na moři a na zemi tu otevřenou knížku.“ ⁹Šel jsem tedy k tomu andělu a řekl mu: „Dej mi tu knížku.“ Odpověděl: „Vezmi ji a sněz. V břiše ti způsobí hořkost, ale v ústech

ti bude sladká jako med.“ ¹⁰Vzal jsem tedy z andělovy ruky tu knížku a snědl jsem ji. V ústech mi byla sladká jako med, ale když jsem ji snědl, měl jsem v břiše hořko. ¹¹Potom mi řekl: „Musíš znovu prorokovat mnoha lidem, národům, jazykům i králům.“

Dva svědkové

11 Vtom mi byla dána třtina podobná měřicí holi a postavil se tu anděl se slovy: „Vstaň a změř Boží chrám i oltář i ty, kteří se v něm klanějí. ²Nádvoří, které je venku před chrámem, však vynech a neměř ho, neboť bylo dáno pohanům a ti budou šlapat po svatém městě čtyřicet dva měsíce. ³Zmocním ale dva své svědky, kteří budou prorokovat tisíc dvě stě šedesát dní, oblečení pytlouinou.“ ⁴To jsou ty dvě olivy a dva svícny stojící před tváří Boha vší země. ⁵Kdyby jim chtěl někdo ublížit, vyjde z jejich úst oheň a pohltí jejich nepřátele. Kdyby jim chtěl někdo ublížit, musí takto zahynout. ⁶Ti dva mají moc zavřít nebe, aby za dnů jejich prorokování nepršel déšť. Mají také moc nad vodami, aby je obraceli v krev a aby zasáhli zemi jakoukoli ranou, kdykoli budou chtít.

⁷Až ale dokončí své svědectví, ona šelma vystupující z propasti proti nim povede válku, zvítězí nad nimi a zabije je. ⁸Jejich mrtvoly budou ležet na ulici toho velkého města, které se duchovně nazývá Sodoma a Egypt, kde byl také ukřižován náš Pán. ⁹Mnoho lidí z různých kmenů, jazyků a národů se bude dívat na jejich mrtvoly po tři a půl dne a nedovolí jejich mrtvoly pochovat do hrobů. ¹⁰Obyvatelé země se nad nimi budou radovat a veselit a budou si navzájem posílat dary, protože ti dva proroci trýznili obyvatele země.

¹¹Po třech a půl dnech do nich ale ke zděšení těch, kdo to viděli, vstoupil duch života od Boha. ¹²Uslyšeli veliký hlas z nebe: „Vystupte sem!“ a před zraky svých nepřátel

vystoupili v oblaku do nebe. ¹³V tu hodinu nastalo veliké zemětřesení a desetina města padla. Sedm tisíc lidí v tom zemětřesení zahynulo a ostatní dostali strach a vzdali slávu nebeskému Bohu. ¹⁴Druhé „běda“ pominulo, hle, třetí „běda“ se rychle blíží:

Sedmá polnice

¹⁵Tehdy zatroubil sedmý anděl a v nebi zazněly mocné hlasy říkající:

„Království světa
se stala královstvím našeho Pána
a jeho Mesiáše,
jenž bude kralovat na věky věků!“

¹⁶Tehdy těch čtyřia dvacet starců, kteří sedí na svých trůnech před Božím obličejem, padlo na tváře a klanělo se Bohu ¹⁷se slovy:

„Děkujeme tobě, Pane Bože Všemohoucí,
který jsi a kterýs byl a který přicházíš,
že ses chopil své veliké moci
a ujal ses kralování!“

¹⁸Národy se vzbouřily, ale přišel tvůj hněv
přišel čas soudu nad všemi mrtvými
a čas odplaty pro tvé služebníky, proroky a svaté
i pro všechny, kdo ctí tvé jméno, malé i veliké,
přišel čas zkázy těch, kdo kazí zem.“

¹⁹Tehdy se otevřel Boží chrám v nebi a v jeho chrámu byla vidět truhla jeho smlouvy. Nastalo veliké blýskání, hlasy a hromobití, zemětřesení a veliké krupobití.

Žena a drak

12 Na nebi se ukázalo veliké znamení: žena oděná sluncem, pod jejíma nohama měsíc a na hlavě

měla korunu dvanácti hvězd. ²Byla těhotná a křičela bolestí, neboť začínala rodit.

³Tehdy se na nebi ukázalo jiné znamení: hle, veliký rudý drak se sedmi hlavami a deseti rohy, a na těch hlavách sedm korun. ⁴Jeho ocas vlekl třetinu nebeských hvězd a svrhl je na zem. Tento drak se postavil před rodící ženu, aby její dítě sežral, jakmile ho porodí. ⁵Ale když porodila syna, muže, který má pást všechny národy železnou holí, byl její syn vytržen k Bohu a jeho trůnu. ⁶A ta žena utekla na poušť, kde měla od Boha připravené místo, aby ji tam živili tisíc dvě stě šedesát dní.

⁷Tehdy nastal v nebi boj: Michael a jeho andělé bojovali proti drakovi. A drak bojoval, i jeho andělé, ⁸ale nic nezmohli. Na nebi už se pro ně nenašlo místo ⁹a ten veliký drak – ten dávný had, zvaný ďábel a satan, který svádí celý svět – byl svržen. Byl svržen na zem a jeho andělé byli svrženi s ním. ¹⁰Tu jsem uslyšel mocný hlas z nebe:

„Teď přišlo vítězství, moc
a království našeho Boha
a vláda jeho Mesiáše,
neboť byl svržen žalobce našich bratrů,
který je dnem i nocí obviňoval před Bohem.

¹¹Zvítězili však nad ním krví Beránka
a slovem svého svědectví
a nelpěli na svém životě až do smrti.

¹²Veselte se proto, nebesa
i vy, kdo v nich přebýváte.

Běda však těm, kdo bydlí na zemi a na moři,
neboť k vám sestoupil ďábel s velikým hněvem,
neboť ví, že má málo času.“

¹³Když drak uviděl, že byl svržen na zem, začal pronásledovat tu ženu, která porodila toho muže. ¹⁴Žena

však dostala dvě mocná orlí křídla, aby před tím hadem uletěla na poušť, na své místo, kde bude živena čas a časy a půl času.

¹⁵Had ze své tlamy vychrlil za tou ženou vodu jako řeku, aby ji strhl proud. ¹⁶Země však té ženě pomohla: otevřela ústa a pohltila řeku, kterou ze své tlamy vychrlil drak. ¹⁷Tehdy se drak na ženu rozhněval a odešel svést boj s ostatními z jejího semene, kteří zachovávají Boží přikázání a mají svědectví Ježíše Krista.

Šelma vystupující z moře

13 Stál jsem na mořském písku. Vtom jsem spatřil, jak z moře vystupuje šelma se sedmi hlavami a deseti rohy; na těch rozích měla deset korun a na hlavách rouhavé jméno. ²Šelma, kterou jsem spatřil, byla podobná pardálu, ale její nohy byly jako medvědí a její tlama jako tlama lva. Drak jí dal svou sílu, svůj trůn i velikou moc.

³Spatřil jsem také jednu z jejích hlav jakoby zraněnou k smrti, ale její smrtelná rána se uzdravila. Celá země šla v úžasu za tou šelmou ⁴a lidé se klaněli draku, který dal té šelmě moc; klaněli se i šelmě se slovy: „Kdo je podobný té šelmě? Kdo s ní může bojovat?“ ⁵Dostala ústa mluvící veliké věci i rouhání a byla jí dána moc působit po čtyřicet dva měsíce.

⁶Otevřela tedy ústa, aby se rouhala Bohu a urážela jeho jméno, jeho stánek i ty, kteří přebývají v nebi. ⁷Bylo jí dáno, aby svedla boj se svatými a přemohla je. Dostala moc nad každým kmenem, jazykem i národem: ⁸Budou se jí klanět všichni obyvatelé země, každý, jehož jméno není od stvoření světa zapsáno v knize života zabitého Beránka.

⁹Má-li někdo uši, slyš: ¹⁰Kdokoli vodí do zajetí, do zajetí půjde. Kdokoli zabijí mečem, musí být mečem zabit. Zde je vytrvalost a věrnost svatých.

Šelma vystupující ze země

¹¹Potom jsem spatřil jinou šelmu, jak vystupuje ze země: měla dva rohy jako Beránek, ale mluvila jako drak. ¹²Ta vykonává všechnu moc té první šelmy před její tváří a působí, že se země i její obyvatelé budou klanět té první šelmě, jejíž smrtelná rána se uzdravila. ¹³Dělá veliké divy a působí i to, aby před zraky lidí sestupoval oheň z nebe na zem. ¹⁴Těmi divy, které jí bylo dáno dělat před tváří šelmy, svádí ty, kdo bydlí na zemi. Říká obyvatelům země, aby udělali obraz té šelmě, která měla ránu od meče, ale ožila.

¹⁵Bylo jí dáno, aby dala ducha tomu obrazu šelmy, aby obraz té šelmy mluvil a aby nechal zabít všechny, kdo by se obrazu té šelmy neklaněli. ¹⁶Všem malým i velkým, bohatým i chudým, svobodným i otrokům nechá dát znamení na pravou ruku nebo na čelo ¹⁷a nikdo nebude moci kupovat ani prodávat, jedině ten, kdo má znamení nebo jméno té šelmy nebo číslo jejího jména. ¹⁸Zde je moudrost. Kdo má rozum, ať spočte číslo té šelmy. To číslo označuje člověka a to číslo je 666.

Píseň Beránkových paniců

14 A hle, spatřil jsem Beránka, stojícího na hoře Sion, a s ním sto čtyřiačtyřicet tisíc těch, kteří měli na čelech napsané jméno jeho Otce. ²Uslyšel jsem také hlas z nebe jako zvuk mnohých vod, jako zvuk velikého hromu. A ten zvuk, který jsem slyšel, byl jako když hudebníci hrají na loutny.

³Zpívali jakoby novou píseň před trůnem a před těmi čtyřmi bytostmi i před těmi starci. Tu píseň se nikdo nemohl naučit, jen těch sto čtyřiačtyřicet tisíc vykoupených ze země. To jsou ti, kteří se neposkvrnili se ženami, neboť jsou panicové. ⁴To jsou ti, kteří následují Beránka, kamkoli jde; ti byli vykoupeni z lidí jako prvotiny Bohu

a Beránkovi. ⁵V jejich ústech nemá místo lest, neboť jsou bez úhony před Božím trůnem.

Tři andělé

⁶Spatřil jsem také jiného anděla, letícího středem nebe, který měl věčné evangelium, aby je kázal obyvatelům země – každému národu, kmenu, jazyku i lidu. ⁷Volal mocným hlasem: „Bojte se Boha a vzdejte mu chválu, neboť přišla hodina jeho soudu. Klanějte se Tomu, který stvořil nebe, zemi, moře i prameny vod!“

⁸A za ním letěl jiný anděl se slovy: „Padlo, padlo to velké město Babylon, neboť napájelo všechny národy vínem svého vášnivého smilstva!“

⁹A za nimi letěl třetí anděl a volal mocným hlasem: „Klaní-li se někdo šelmě a jejímu obrazu a přijímá-li její znamení na čelo nebo na ruku, ¹⁰i ten bude pít neředěné víno Božího hněvu, které je vlito do kalichu jeho rozhořlení; bude trýzněn ohněm a sírou před tváří svatých andělů a před tváří Beránka. ¹¹Dým jejich muk bude stoupat na věky věků! Ti, kdo se klanějí šelmě a jejímu obrazu, a kdokoli přijme znamení jejího jména, nebudou mít odpočinutí dnem ani nocí!“ ¹²Zde je vytrvalost svatých, zde jsou ti, kdo se drží Božích příkázání a Ježíšovy víry.

¹³Potom jsem uslyšel hlas z nebe: „Piš: Blaze mrtvým, kteří od této chvíle umírají v Pánu.“ „Ano,“ praví Duch, „ať si odpočinou od své námahy; vždyť jejich skutky jdou s nimi.“

Žeň země

¹⁴A hle, spatřil jsem bílý oblak a na tom oblaku seděl jakoby Syn člověka. Na hlavě měl zlatou korunu a v ruce ostrý srp. ¹⁵Z chrámu vyšel jiný anděl a volal mocným hlasem na toho, který seděl na oblaku: „Přilož svůj srp a žni, neboť nadešla hodina žně. Žeň země dozrála!“

¹⁶Tehdy ten, který seděl na oblaku, vrhl svůj srp na zem a země byla požata.

¹⁷Z chrámu, který je v nebi, pak vyšel jiný anděl a také on měl ostrý srp. ¹⁸A od oltáře vyšel ještě další anděl, který měl moc nad ohněm, a zavolal mocným hlasem na toho, který měl ostrý srp: „Přilož svůj ostrý srp a sklid' vinici země, neboť její hrozny dozrály!“ ¹⁹Tehdy ten anděl vrhl svůj srp na zem, sklidil víno země a vhodil je do velikého lisu Božího hněvu. ²⁰Ten lis byl šlapán venku za městem a z lisu tekla krev až po uzdy koní na šestnáct set honů daleko.

Mojíšova a Beránkova píseň

15 Potom jsem na nebi uviděl jiné znamení, veliké a předivné: sedm andělů, kteří mají sedm posledních ran; neboť skrze ně má být dokonán Boží hněv.

²Uviděl jsem jakoby skleněné moře, smíšené s ohněm, a ty, kteří zvítězili nad tou šelmou a nad jejím obrazem, nad jejím znamením a nad číslem jejího jména, jak stoj na tom skleněném moři a mají Boží loutny ³a zpívají píseň Božího služebníka Mojíše a píseň Beránkova:

„Veliké a předivné jsou tvé skutky,
Pane Bože Všemohoucí,
spravedlivé a pravé jsou tvé cesty,
Králi svatých!

⁴Kdo by tě nectil, Pane,
kdo by tvé jméno nechválil?
Vždyť ty jediný jsi svatý!

Všechny národy přijdou
a před tebou se skloní,
neboť tvé spravedlivé soudy byly zjeveny!“

⁵A hle, potom jsem spatřil, jak se v nebi otevřel chrám stánku svědectví. ⁶Z chrámu vyšlo sedm andělů, kteří měli

těch sedm ran, a byli oblečeni lněným rouchem, čistým a zářícím, a na prsou byli přepásáni zlatými pásy. ⁷Jedna z těch čtyř bytostí dala těm sedmi andělům sedm zlatých koflíků plných hněvu Boha živého na věky věků. ⁸Chrám se naplnil dýmem od Boží slávy a od jeho moci; nikdo nemohl vejít do chrámu, dokud se nevykoná sedm ran těch sedmi andělů.

Sedm koflíků Božího hněvu

16 Tehdy jsem uslyšel z chrámu mocný hlas, jak říká těm sedmi andělům: „Jděte, vylijte těch sedm koflíků Božího hněvu na zem!“

²První odešel, vylil svůj koflík na zem a na lidech, kteří měli znamení šelmy, i na těch, kteří se klaněli jejímu obrazu, vyvstaly zlé a zhoubné vředy.

³Druhý pak vylil svůj koflík do moře. To se obrátilo jako by v krev mrtvého a veškerá živá duše v moři zemřela.

⁴Třetí pak vylil svůj koflík na řeky a na prameny vod, a obrátily se v krev. ⁵A slyšel jsem anděla vod, jak říká: „Jsi spravedlivý, Pane, který jsi, který jsi byl a který budeš, že jsi to usoudil!“ ⁶Protože prolévali krev svatých a proroků, tys jim dal pít krev, jak si zaslouží. ⁷Tehdy jsem uslyšel, jak jiný od oltáře říká: „Ano, Pane Bože Všemohoucí, tvé soudy jsou pravdivé a spravedlivé.“

⁸Čtvrtý pak vylil svůj koflík na slunce a bylo mu dáno pálit lidi ohněm. ⁹Lidé byli páleni velikým žárem a rouhali se jménu Boha, který má moc nad těmi ranami, avšak nečinili pokání, aby mu vzdali slávu.

¹⁰Pátý pak vylil svůj koflík na trůn té šelmy a její království bylo zatemněno. Lidé se bolestí kousali do jazyka ¹¹a rouhali se nebeskému Bohu pro své bolesti a pro své vředy, avšak nečinili pokání ze svých skutků.

¹²Šestý pak vylil svůj koflík na tu velikou řeku Eufrat a její voda vyschla, aby byla připravena cesta králům

od východu slunce. ¹³Tehdy jsem uviděl z úst draka, z úst šelmy a z úst falešného proroka vycházet tři nečisté duchy podobné žabám. ¹⁴Jsou to duchové démonů, kteří konají divy a vycházejí ke králům země a celého světa, aby je shromáždili k bitvě toho velikého dne Všemohoucího Boha. ¹⁵„Hle, přicházím jako zloděj. Blaze tomu, kdo bdí a střeží svá roucha, aby nechodil nahý a nebyla vidět jeho hanba.“ ¹⁶Shromáždil je na místo, které se hebrejsky jmenuje Armagedon.

¹⁷Šedmý pak vyvil svůj koflík na ovzduší a z nebeského chrámu vyšel od trůnu mocný hlas: „Stalo se!“ ¹⁸Nastaly hlasy, hromobití, blýskání a veliké zemětřesení – tak veliké zemětřesení, jaké nebylo, co jsou lidé na zemi. ¹⁹To veliké město se tehdy roztrhlo na tři díly a města národů padla. Veliký Babylon byl připomenut před Boží tvář a Bůh mu dal kalich s vínem svého vášnivého hněvu. ²⁰Tehdy zmizely všechny ostrovy a hory se nedaly najít. ²¹Z nebe padaly na lidi veliké kroupy těžké jako cent. A kvůli ráně těch krup se lidé rouhali Bohu, neboť to byla strašlivá rána.

Nevěstka sedící na šelmě

17 Tehdy přišel jeden z těch sedmi andělů, kteří měli sedm koflíků, a promluvil ke mně: „Pojď, ukážu ti odsouzení veliké nevěstky, která sedí na mnohých vodách, ²se kterou smilnilí králové země a obyvatelé země se opili vínem jejího smilstva.“ ³A odnesl mě v Duchu na poušť.

Tehdy jsem uviděl ženu sedící na rudé šelmě, jež byla plná jmen rouhání a měla sedm hlav a deset rohů. ⁴Ta žena byla oblečena purpurem a šarlatem a pokryta zlatem, drahokamy a perlami. V ruce měla zlatý kalich plný ohavností a nečistoty svého smilstva ⁵a na čele měla napsané jméno skrývající tajemství: „Veliký Babylon, Matka nevěstek a ohavností země.“ ⁶Takto jsem

viděl tu ženu opilou krví svatých a krví Ježíšových mučedníků; a když jsem ji spatřil, strnul jsem v hrozném úžasu.

⁷Anděl mi řekl: „Proč jsi užasl? Já ti povím tajemství té ženy i šelmy, která ji nese, jež má sedm hlav a deset rohů. ⁸Šelma, kterou jsi viděl, byla a není a má vystoupit z propasti a jít do záhuby. Obyvatelé země, ti, jejichž jména nejsou zapsána v knize života od stvoření světa, užasnou, až uvidí tu šelmu, která byla a není, ale je.

⁹Zde je mysl, která má moudrost: těch sedm hlav je sedm hor, na kterých ta žena sedí. ¹⁰Je také sedm králů. Pět jich padlo, jeden je a další ještě nepřišel; a až přijde, musí zůstat na krátký čas. ¹¹Šelma, která byla a není, ta je osmý král; je z těch sedmi a jde do záhuby. ¹²Deset rohů, které jsi viděl, je deset králů, kteří se ještě neujali kralování, ale mají přijmout moc jako králové v jednu hodinu spolu se šelmou. ¹³Ti mají jedno mínění a svou sílu a moc dají šelmě. ¹⁴Ti budou bojovat s Beránkem, a Beránek nad nimi zvítězí – neboť je Pán pánů a Král králů – a s ním i jeho povolání, vyvolení a věrní.“

¹⁵Tehdy mi řekl: „Vody, které jsi viděl a kde ta nevěstka sedí, jsou lidé a zástupy, národy a jazyky. ¹⁶Těch deset rohů, které jsi viděl na šelmě, začne tu nevěstku nenávidět a nechá ji zpusťošit a obrat do naha; budou požírat její tělo a spálí ji ohněm. ¹⁷Neboť Bůh vložil do jejich srdcí, aby vykonali jeho záměr, a tak budou jednoho mínění a předají své království šelmě, dokud se nenaplní Boží slova. ¹⁸Žena, kterou jsi spatřil, je to veliké město, které kraluje nad králi země.“

Pád Babylonu

18 Potom jsem spatřil jiného anděla, jak sestupuje z nebe: měl velikou moc a země byla ozářena jeho slávou. ²Ten vykřikl mocným hlasem:

„Padla, padla ta veliká říše Babylon
a stala se přibýtkem démonů,
doupětem všech nečistých duchů,
doupětem všech nečistých a ohavných ptáků!
³Z vína jejího vášnivého smilstva
totiž pily všechny národy,
králové země s ní smilnili
a kupci země zbohatli z mohutnosti jejího hýření.“

⁴Tehdy jsem uslyšel jiný hlas z nebe:

„Vyjděte z ní, můj lide, abyste unikli jejím hříčům,
abyste nedostali z jejích ran!

⁵Vždyť její hříchy dosáhly až k nebi
a Bůh si připomenul její zločiny.

⁶Odplatě jí tak, jak ona splácela vám,
a podle jejích skutků jí dejte dvojnásob;

do kalichu, jenž namíchala,
jí namíchejte dvojnásob!

⁷Nakolik se chlubila, nakolik hýřila,
tolik jí dejte muk a kvílení.

Myslí si o sobě: „Trůním, jsem královna!
Nejsem vdova a nevím, co je žal.““

⁸V jediný den proto přijdou její rány: smrt, nárek a hlad;
a bude spálena ohněm, neboť Pán Bůh, který jí soudí, je silný. ⁹Králové země, kteří s ní smilnili a hýřili, ji budou oplakávat a budou nad ní kvílet, až uvidí dým jejího pálení. ¹⁰Pro hrůzu jejich muk zůstanou stát zdálky a řeknou:

„Běda, běda, město veliké,
Babylone, město mocné –
tvůj ortel přišel v jedné hodině!“

¹¹I kupci země nad ní budou plakat a truchlit, neboť
už nikdo nekoupí jejich zboží: ¹²náklady zlata, stříbra,

drahokamů a perel; kmentu, purpuru, hedvábí a šarlatu;
veškeré vonné dříví, všechno zboží ze slonoviny a všechno
zboží z nejdražšího dřeva, mědi, železa i mramoru;
¹³skořiči, voňavky, mast i kadidlo; víno, olej, mouku i pšeni-
nici; dobytek, ovce, koně i vozy; a těla i duše lidí.

¹⁴„Sklizeň, po níž jsi prahla, tě opustila,
všechn lesk a nádheru jsi ztratila,
vše nenávratně zmizelo!“

¹⁵Obchodníci s těmito věcmi, kteří na ní zbohatli, se pro
hrůzu z jejich muk zastaví v povzdálí a budou plakat,
truchlit ¹⁶a nařikat:

„Běda, běda, město veliké,
oblékané kmentem, purpurem a šarlatem,
pokryté zlatem, drahokamy a perlami –
¹⁷takové bohatství zničeno v jedné hodině!“

Každý kormidelník i veškeré množství těch, kdo se
plaví na lodích, námořníci a všichni, kdo pracují na moři,
zůstali stát v povzdálí, ¹⁸a když viděli dým jejího pálení, za-
čali volat: „Které bylo podobné tomuto velikému městu?“
¹⁹Sypali si prach na hlavu a s pláčem a kvílením křičeli:

„Běda, běda, město veliké,
z jehož blahobytu zbohatli
všichni námořní rejdafi –
bylo zničeno v jedné hodině!“

²⁰Vesel se nad tím městem, nebe,
svatí apoštolové i proroci –
Bůh je odsoudil za to,
jak odsuzovalo vás!

²¹Tehdy jeden silný anděl zvedl balvan veliký jako mlýn-
ský kámen a vrhl jej do moře se slovy:

„Tak prudce bude svržen Babylon, město veliké,
tak nenávratně zanikne!

²²Hlas hráčů na loutnu, zpěváků, pištců a trubačů
už v tobě nikdo neuslyší,
žádný řemeslník kteréhokoli řemesla
se v tobě už nikdy nenajde,
ani zvuk mlýnského kamene
se v tobě už nikdy neozve.

²³Světlo lampy
se v tobě už nikdy nerozsvítí,
hlas ženicha a nevěsty
už v tobě nikdo neuslyší,
neboť tví obchodníci byli pány země
a tvá kouzla sváděla všechny národy.

²⁴To město je potřísněno krví proroků a svatých
i všech zavražděných na zemi.“

Svatba Beránkova

19 Potom jsem uslyšel mocný hlas velikého zástupu
v nebi:

„Haleluja!
Vítězství a sláva, čest i moc
Pánu, našemu Bohu!

²Pravdivé a spravedlivé jsou jeho soudy,
neboť odsoudil tu velikou nevěstku,
která svým smilstvem zkazila zemi,
a pomstil krev svých služebníků,
kterou měla na ruce!“

³A znovu opakovali:

„Haleluja!
Její dým stoupá na věky věků.“

⁴Těch čtyřiaadvacet starců a ty čtyři bytosti padli a kla-
něli se Bohu sedícím na trůnu:

„Amen! Haleluja!“

⁵A od trůnu se ozvalo:

„Chvalte našeho Boha,
všichni jeho služebníci
a vy, kdo jej ctíte, malí i velcí!“

⁶Tehdy jsem uslyšel hlas jakoby velikého zástupu, jako
zvuk mnohých vod a jako zvuk silných hromů:

„Haleluja!

Pán Bůh Všemohoucí se ujal kralování!

⁷Radujme se, jásejme a vzdejme mu slávu,
neboť nadešla svatba Beránkova!

Jeho manželka se připravila,

⁸a bylo jí dáno, aby si oblékla zářivě čistý kment.“

(A ten kment jsou spravedlivé činy svatých.)

⁹Tehdy mi řekl: „Piš: Blaze těm, kdo jsou pozváni k Be-
ránkově svatební večeři.“ A dodal: „Toto jsou pravá Boží
slova.“ ¹⁰Padl jsem tedy k jeho nohám, abych se mu klaněl,
ale on mi řekl: „Pozor, nedělej to! Jsem jen Boží služeb-
ník, tak jako ty a tvoji bratři, kteří mají Ježíšovo svědec-
tví. Klaněj se Bohu!“ Ježíšovo svědectví je totiž duchem
prorocství.

Jeздеc na bílém koni

¹¹Uviděl jsem otevřené nebe, a hle, bílý kůň, a ten, který
na něm seděl, se jmenoval Věrný a Pravý, jenž spraved-
livě soudí i bojuje. ¹²Jeho oči byly jako plamen ohně, na
hlavě měl množství korun a měl napsané jméno, které
nezná nikdo kromě něj. ¹³Byl oblečen rouchem nasáklým
krví a jeho jméno je Slovo Boží. ¹⁴Za ním jela nebeská

vojska na bílých koních, oblečená bílým a čistým kmenem. ¹⁵Z jeho úst vycházel ostrý meč, aby jím bil národy. On sám je bude pást železnou holí; on sám bude šlapat vinný lis planoucího hněvu Všemohoucího Boha. ¹⁶Na svém rouchu a na boku má napsané jméno: KRÁL KRÁLŮ A PÁN PÁNŮ.

¹⁷Potom jsem uviděl jednoho anděla, jak stojí ve slunci; a vykřikl mocným hlasem na všechny ptáky létající středem nebe: „Pojďte, shromážděte se k hostině velikého Boha, ¹⁸abyste jedli těla králů, těla vojevůdců, těla silných, těla koní i jejich jezdců, těla všech lidí, svobodných i otroků, malých i velkých!“

¹⁹Tehdy jsem uviděl šelmu a krále země i jejich vojska, jak se sjeli, aby svedli boj s Tím, který seděl na tom koni, a s jeho vojskem. ²⁰Šelma byla zajata a s ní ten falešný prorok, který před ní dělal divy, jimiž svedl ty, kdo přijali znamení šelmy a kdo se klaněli jejímu obrazu. Ti dva byli zaživa uvrženi do ohnivého jezera hořícího sírou ²¹a ostatní pobil meč vycházející z úst Toho, který seděl na koni. Všichni ptáci se nasýtíli jejich těly.

Tisíc let

20 Potom jsem uviděl anděla sestupujícího z nebe, který měl v ruce klíč od propasti a veliký řetěz. ²Ten se zmocnil draka, toho dávného hada, jenž je ďábel a satan, a svázal jej na tisíc let. ³Uvrhl ho do propasti, zamkl ho a zapečetil ji nad ním, aby už nesváděl národy, dokud se nenaplní těch tisíc let; potom totiž musí být nakrátko propuštěn.

⁴Spatřil jsem trůny a ty, kdo se na nich posadili, a byl jim svěřen soud. Viděl jsem také duše popravených pro Ježíšovo svědectví a pro Boží slovo, duše těch, kteří se neklaněli šelmě ani jejímu obrazu a nepřijali její znamení na čela ani na ruce. Ti ožili a kralovali s Kristem tisíc let.

⁵Ostatní mrtví však neožili, dokud se nenaplnilo těch tisíc let. To je první vzkříšení. ⁶Požehnaný a svatý, kdo má podíl na prvním vzkříšení. Nad těmi ta druhá smrt nemá moc, ale budou kněžími Boha a Krista a budou s ním kralovat tisíc let.

⁷Až uplyne těch tisíc let, satan bude propuštěn ze žaláře. ⁸Vyjde svádět národy ve čtyřech koutech země, Goga a Magoga, aby je shromáždil k boji – takové množství, jako je písku v moři. ⁹Zaplnili celý obzor, obklíčili ležení svatých i to milované město, ale z nebe sestoupil oheň od Boha a pohltl je. ¹⁰Ďábel, který je sváděl, byl uvržen do jezera ohně a síry, kde je i šelma a falešný prorok; tam budou trýzněni dnem i nocí na věky věků.

Poslední soud

¹¹Tehdy jsem uviděl veliký bílý trůn a Toho, kdo na něm seděl, před jehož tváří zmizela země i nebe a nezůstalo po nich památky. ¹²Potom jsem spatřil mrtvé, malé i velké, jak stojí před Bohem, a byly otevřeny knihy. A byla otevřena ještě jiná kniha, totiž kniha života, a mrtví byli souzeni podle toho, co bylo zapsáno v těch knihách, totiž podle svých skutků.

¹³Tehdy moře vydalo mrtvé, kteří byli v něm, také Smrt a Záhrobí vydaly mrtvé, kteří byli v nich; a každý byl souzen podle svých skutků. ¹⁴Smrt i Záhrobí byly uvrženy do ohnivého jezera – to je ta druhá smrt. ¹⁵Kdokoli nebyl nalezen zapsán v knize života, byl uvržen do ohnivého jezera.

Činím všechno nové

21 Potom jsem uviděl nové nebe a novou zemi. První nebe a první země totiž pominuly a moře již nebylo. ²Já Jan jsem uviděl svaté město, Nový Jeruzalém, jak sestupuje od Boha z nebe, připravený jako nevěsta okrášlená pro svého manžela.

³Uslyšel jsem mocný hlas z nebe: „Hle, Boží stánek s lidmi: bude bydlet s nimi a oni budou jeho lid; Bůh sám bude s nimi a bude jejich Bohem. ⁴Bůh jim setře každou slzu z očí a smrt už nebude, ani nářek ani křik ani bolest už nikdy nebude; neboť první věci pominuly.“

⁵Ten, který seděl na trůnu, řekl: „Hle, činím všechno nové.“ Řekl mi: „Napiš, že tato slova jsou věrná a pravdivá.“ ⁶Pak mi řekl: „Stalo se. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Já dám žiznícímu zdarma napít z pramene vody života.“

⁷Kdo vítězí, bude dědicem všeho. Já mu budu Bohem a on mi bude synem. ⁸Údělem bázlivých, nevěrných, ohavných, vrahů, smilníků, čarodějů, modlářů i všech lhářů je však jezero hořící ohněm a sírou – to je ta druhá smrt.“

Zářící město

⁹Tedy ke mně přišel jeden z těch sedmi andělů, kteří měli těch sedm koflíků plných sedmi posledních ran, a promluvil ke mně: „Pojď, ukážu ti Nevěstu, manželku Beránkovu.“

¹⁰Odněsť mě v Duchu na velikou a vysokou horu a ukázal mi veliké město, ten svatý Jeruzalém. Sestupoval od Boha z nebe ¹¹a zářil Boží slávou. Jasem se podobal nejdražšímu kameni, jako kameni jaspisu jasněmu jako křišťál. ¹²Měl mohutnou a vysokou hradbu s dvanácti branami, na těch branách dvanáct andělů a napsaná jména dvanácti pokolení synů Izraele. ¹³Tři brány byly z východu, tři brány ze severu, tři brány z jihu a tři brány ze západu. ¹⁴Městská hradba měla dvanáct základů a na nich jména dvanácti Beránkových apoštolů.

¹⁵Ten, který se mnou mluvil, měl zlatou třtinu, aby změřil město, jeho brány i jeho hradbu. ¹⁶(Město je rozloženo do čtverce: jeho délka je stejná jako šířka.) Změřil

tedy město tou třtinou a jeho délka, šířka i výška byly stejné – dvanáct tisíc honů. ¹⁷Potom změřil jeho hradbu: sto čtyřicet čtyři loket lidské míry, která je mírou anděla. ¹⁸Jeho hradba byla postavena z jaspisu, ale město bylo čisté zlato podobné čistému sklu. ¹⁹Základy městské hradby byly ozdobeny všemi drahokamy: první základ byl jaspis, druhý safír, třetí chalcedon, čtvrtý smaragd, ²⁰pátý sardonix, šestý karneol, sedmý chryzolit, osmý beryl, devátý topas, desátý chrysopras, jedenáctý hyacint, dvanáctý ametyst. ²¹A těch dvanáct bran bylo dvanáct perel: každá z těch bran byla z jedné perly. Ulice toho města byla ze zlata, čistého jako průhledné sklo.

²²V tom městě jsem ale neviděl žádný chrám. Jeho chrám je totiž Pán Bůh Všemohoucí a Beránek. ²³To město nepotřebuje slunce ani měsíc, aby v něm svítily, neboť ho rozzářila Boží sláva a jeho lampou je Beránek. ²⁴Národy spasených se budou procházet v jeho světle a králové země do něj přenesou svou slávu a čest. ²⁵Jeho brány se ve dne nikdy nebudou zavírat a noc tam nebude. ²⁶Přenesou do něj slávu a čest národů, ²⁷avšak rozhodně do něj nevejde nic znečišťujícího ani působícího ohavnost a lež, ale jen ti, kteří jsou zapsáni v Beránkově knize života.

Strom života

22 Potom mi ukázal čistou řeku vody života, jasnou jako křišťál, tekoucí z Božího a Beránkova trůnu ²prostředkem ulice toho města. Po obou stranách řeky je strom života, jenž nese dvanáctero ovoce. Ten strom vydává ovoce každý měsíc a jeho listí je k uzdravení národů.

³A tak již nebude žádné prokletí. V tom městě bude stát Boží a Beránkův trůn a jeho služebníci mu budou sloužit. ⁴Budou hledět na jeho tvář a na čelech budou mít jeho jméno. ⁵Nebude tam noc, takže nebudou potřebovat

lampu ani světlo slunce, neboť je osvětluje Pán Bůh; a budou kralovat na věky věků.

Přijdu brzy

⁶Tedy mi anděl řekl: „Tato slova jsou věrná a pravdivá.“ Pán, Bůh svatých proroků, poslal svého anděla, aby ukázal svým služebníkům, co se musí brzy stát.

⁷„Hle, přijdu brzy! Blaze tomu, kdo zachovává slova proroctví této knihy.“

⁸Já Jan jsem to všechno viděl a slyšel. Když jsem to uslyšel a uviděl, padl jsem, abych se klaněl u nohou anděla, který mi tyto věci ukazoval. ⁹On mi však řekl: „Pozor, nedělej to! Jsem jen Boží služebník, tak jako ty a tvoji bratři proroci a jako ti, kdo zachovávají slova této knihy. Klaněj se Bohu.“ ¹⁰Potom mi řekl: „Nezapečetuj proročká slova této knihy, neboť ten čas je blízko. ¹¹Kdo škodí, ať škodí dál, a kdo je špinavý, ať se dál špiní. Spravedlivý ať dál koná spravedlnost a svatý ať se dál posvěcuje.“

¹²„Hle, přijdu brzy a má odplata se mnou, abych odplatil každému podle jeho skutků. ¹³Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec, první i poslední.“

¹⁴Blaze těm, kdo plní jeho přikázání, aby měli přístup ke stromu života a mohli vejít branami do města. ¹⁵Psi, čarodějové, smilníci, vrahové a modláři však zůstanou venku stejně jako každý, kdo miluje a provozuje lež.

¹⁶„Já Ježíš jsem poslal svého anděla, aby vám v církvích svědčil o těchto věcech. Já jsem ten kořen a rod Davidův, jasná jitřenka.“

¹⁷Duch a Nevěsta říkají: „Přijď!“ Kdo slyší, ať také řekne: „Přijď!“ Kdo žizní, ať přijde, a kdo chce, ať zdarma nabere vodu života.

Epilog

¹⁸Každého, kdo slyší proročká slova této knihy, ujišťuji: Kdokoli k nim něco přidá, Bůh mu přidá ran v této knize zapsaných. ¹⁹Kdokoli z proročských slov této knihy něco odejme, Bůh odejme jeho díl z knihy života a ze svatého města a z dobrých věcí v této knize zapsaných.

²⁰Ten, který vydává svědectví o těchto věcech, říká: „Ano, přijdu brzy.“

Amen, přijď, Pane Ježíši!

²¹Milost našeho Pána Ježíše Krista s vámi všemi. Amen.